



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

Vt Lite Pendente nihil innouetur. Titulus XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

*Iudex potest decernere, iurisdictionem esse faciendam
in bonis, non sua iurisdictionis.*

*Superfluum est, petere quod de iure communi com-
petit.*

*Quod meum est, amplius meum fieri non potest, c. in-
ter dilectos, extr. de fide instrum.*

VT LITE PENDENTE nihil innouetur.

Titulus XVI.

Continuatio.

Lite pendente nihil innouandum: ita, vt nec
per missum in possessionem, causa rei seruã-
da, nec missionem pactum, vel si missio fa-
cta non sit per alterutrum litigantium ad inter-
uertendam, vel alienandam rem litigiosam quid
attentari debeat.

*Quomodò litis pendentia
fiat?*

Lis pendere dicitur, non tantum per litis con-
testationem, sed etiam per citationem, qua Reo de
negotio principali, super quo instituitur actio,
instruitur, deducto nomine litis, à contentione
limitis. Vnde Virgilius:

*Limes erat positus, litem vt discerneret agris,
c. forus, extr. de verb. sign. Clem. cum lite, tit. vt
lite pendente nil innouetur.*

Y 3 Qua

Quæ causa Efficiens litis pendentie?

Est litis contestatio. Quia lis, absque contestatione, propriè non est, neque iudicium, vel instantia; cum litis contestatio sit fundamentum iudicarij processus, ex quo instantia & iudiciũ constât, Alc. in l. postquam, C. de pactis, c. ex parte, extr. de verb. signif. Tamen cum lis etiam à citatione incipiat, sitq; sufficiens ad perpetuãdam iurisdictionem, c. gratum, extr. de off. deleg. traditum est, citatione etiam induci litis pendentiam. Ad quam tamen sex requiruntur, secundum Clem. cum lite, eod. tit. 1. Quòd citatio emanãrit. 2. Quòd à iudice competente. 3. Quòd ad citatum peruenerit, aut per eum steterit, quò minus perueniret. 4. Quòd ex tenore citationis plenè cognoscere potuerit citatus, qua de re futura sit controuersia. 5. Quòd citatio sit apta. 6. Quòd nũtius eam legitimè & sufficienter insinuauerit, per gl. in Clem. cum lite, eod. tit. Myns. obser. 26. cent. 4. ideò rectè Affl. dixit, Per citationem circumductam litis pendentiam non induci, decis. 366. num. 14. Inducitur etiam litis pendentia, per petitionem, vt quis carceribus mancipetur, ac per ipsam capturam: vt Calecial. voluit in Tract. de deb. susp. q. 27. Item per bonorũ sequestrationem, vt eo loci, num. 3.

Quis Effectus?

Quòd nec iudici, nec aduersario liceat, lite pèdente, propria temeritate aliquid innouare, nec etiam Principis auctoritate, absq; causæ cognitione. Vnde priuilegium, vel rescriptum, lite pèdente,

dentē, impetratum, nō valet, nisi de hoc expref-
sè mentionem faciat, c. vlt. extr. eod. & c. causam,
extr. de testibus. Nec matrimonio, ob causam cō-
sanguinitatis, accusato, priuandus est alter con-
iugum iure suo, quousque consanguinitas pro-
bata fuerit. Nec deijciendus, excommunicādus,
vel suspendendus est, in dignitate vel officio con-
stitutus, per inquisitionem impetratam. quæli-
bet enim innouatio in præiudicium vocati ten-
dens prohibita est: non debet igitur ille, iure vel
priuilegio, quo vti consuevit, lite pendente, de-
stitui, c. i. & per totum, extr. eod.

Quòd si autem aliquid innouatum fuerit, im-
mutans non tantum in expensas dānatur, verum
etiam attentato in pristinum statum reducto iu-
re sibi competenti priuatus, infamis efficitur, l.
penul. & vlt. C. vt lite penden. vel post prouoca-
tionem, aut defin. sententiam nulli lic. Imperato-
ri supplicare.

A X I O M A T A.

*Accusatus de adulterio, ad separationem thori, non
debet, lite pendente, possessione coniugali priuari, c. lauda-
bilem, extr. eod.*

*Rem litigiosam alienare non licet: ea tamen ita alie-
nata, vt rehiberi non possit, illius locum æquiualentē sub-
stituere tenetur, c. Ecclesia, extr. eod.*

*In decidendis litibus, iura, quæ tempore controuersie
fuerunt inspicienda sunt: Non autem priuilegium, lite
pendente, impetratum, nisi de litis pendentia mentionem
faciat, c. fin. extr. eod.*